

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exemplorum Libri Tres

Liber Tertius, Sive Exempla Divinae Irae, Per Opera Poenitentiae, Nobis
Leniendae - Per Quadragesimam Anno M. DC. XLVIII. narrata

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 8. Capitur arx, & Guterrius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48194](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48194)

stanter, vsque ad mortem defendit; hinc agitur de nostra arce, de nostra anima, de nostra salute; & quàm socordes sumus! Multi vix vmquam tentationi resistunt, & dum diabolo in omnibus consentiunt, non putant, se ab eo tentari, aut oppugnari: aut si sentiunt, quàm multi terrentur, metu laborum? falluntur falsis pretextibus; ah vno sæpe aureo animam suam vendunt? Multi fame vincuntur, vt nullo obseruato Ecclesiæ ieiunio, nulla temperantia, nulla abstinentia carniũ, animam suam seruent? Quàm multi clauẽs hosti tradunt, vt per omnium sensuum portas in animam eorum intrei? Non sic Sancti: pro aris & focis certarunt, sciuerunt regnum celorum vim pati. Ideò fortes facti sunt in bello, castra verterunt exterorum: lapidati sunt, secti sunt, tentati sunt, in occisione gladij mortui sunt. Nimirum sæpe considerarunt, quantum sibi, quantum Deo perderent, & quantum Christo arcis à se redemptæ Domino obstricti essent. Hinc clamauerunt: *Quis nos separabit a charitate Christi? tribulatio? an angustia? an fames? an nuditas? an periculum? an persecutio? an gladius?* O nos arundines, quæ quouis vento, quouis angustia, quouis tentatione & tribulatione agitantur, & franguntur! Columnæ, petra similes esse debemus, quæ nullis fluctibus cedunt: & arundini similes sumus, à quouis vento agitanda, à quouis socio nos finimus abduci à recto. Petrum non poenitentem & flentem, sed ancillæ cedentem imitamur. Hoc est arcem tradere, non seruare.

Matth. 11. 12e
Hebr. 11. 34e

Rom. 8. 35.

Sed ad *Marcum Guterrium* nostrum redeamus, & videamus, quid in castro suo faciat, vel patiat. Toto jam die acclinis portæ & semianimis sederat. Cùm rex solitum impetum in arcem faciens, miratus est, neminem esse resistentem. Iussit ergo scalas ad murum admoueri. Certatim ruitur, & quisque vult primus esse in muro. Nemine repugnante facile fuit ascendere. Ascendentes nobilem virum semituum reperiunt, castrum, non se castodientem. Ita eum vires iam defecerant, vt sine motu, ac prope etiam sine sensu iaceret. Arbitrantes igitur, qui ascenderunt, Castellanum mortuum, ad regis presentiam supra humeros detulerunt. Lachrymans est igitur rex ob viri illius ingentem virtutem, curamq; de eo gessit, remedijsq; adhibitis paululum conualuit. Amat ipse hostis in hunc virtutem, Cùm itaq; rex ob eius egregia gesta ac pertinacissi-

VIII.

CAP. IV. ARX
ET GUTERRIJ
RIVS.

G

MARCO

50 Cap. IV. M. Gutterij exemplo animã contra peccatũ defendendam.
 mam fidem plurima obtulisset, Absit, inquit Marcus, ut à te, ô rex,
 aliquid capiam, qui gloriam, qui honorem arripuisti meum. Erat mihi
 sempiterna gloria in arce mori, quam tu, ut viverem, abstulisti. Ibo, si
 permittu, ad dominum meum libens, ut vitam adimat, quam tu insuito
 donasti. Sed quid agam? fidem ei prastiti, quam non nisi morte persol-
 vere poteram. Perpetuus igitur contra te, ô rex, agam querelas, qui,
 ne fidem persoluerem, impedisti. Videbantur hæc contra regem di-
 cta, sed regi placuerunt optanti, multos sibi similes esse duces, qui
 auderent coram se loqui veritatem, ac tantam mundo exhiberent
 fidelitatem. Placet enim, & laudatur etiam in hoste virtus.

IX.
 QUAM ACERRE
 SENTIANT MI-
 LITES, SI IN-
 GRATOS LABO-
 RIBVS AC PE-
 RICVLIS SVIS
 DOMINOS EX-
 PERIANTVR?

Itaque viribus suis ex integro restitutus, non tantum liber-
 tate donatus à rege Marcus, sed etiam cum magna beneuolentia
 atque honore dimissus est. Qui non domum, ad vxorem, aut li-
 beros, sed recto itinere inde ad dominum suum in Africa exulan-
 tem profectus, magnam præ se tulit, ob amissam arcem, animi
 tristitiam. Sed Didacus jam rerum omnium, aliorum relatione,
 gnarus eum benignè accepit, & longè plura certioraque ab eo de
 tota rei serie intellexit. Ob quæ meritò amandus, æstimandus, &
 maximis honoribus cumulandus erat. Ite, mortales, seruite Mun-
 do, currite, laborate; famem, sitim, frigus, æstum, & mille peri-
 cula, pro sæcularibus dominis sustinete; sanguinem ipsum, vitam
 ipsam, pro illis exponite (& vtinam non etiam sapissime animæ
 vestræ æternam salutem exponeretis!) experiemini, quam mer-
 eedem sitis laturi. Neque enim satis agnoscunt isti, neque grati
 semper esse didicerunt. Quod sapienter & liberè agnouit prin-
 ceptus, qui dicit: *Nolite considerare in principibus, in filiis hominum in-*
quibus non est salus: itemque alio loco: Bonum est considerare in Do-
mino, quam considerare in homine. Bonum est sperare in Domino,
quam sperare in Principibus. Cuius rei luculentum est in Mar-
 co Gutterio exemplum. Videbantur omnia salua, & Marcus
 sua fide Didacum contentum arbitratus, ipse quoque tristitiam
 posuit, cum intra paucos dies accidit, vt, vice quadam, celebri
 (in solenni multorum nobilium conuentu, conuiuioque) læti-
 tia feruente, sermo incideret, de bonorum malorumque mili-
 tum moribus; quorum illi lusibus, poculis, scortis, otio vacent;
 in ipsius diaboli sanitatem potitent; in diaboli nomine edant, bi-
 bang.

Psal. 145. 3.
 Psal. 117. 8.